

מדרש מעשה חנוכה

מכ"י אשר במינכען.

כתיב כה אמר ה' צבאות עשוקים בני יהודה ובני ישראל וגו' וכתוב
גואלם חזק ה' צבאות שמו הוא יריב את ריבם למען הרגיע את
הארץ והרגיו ליושבי בבל, אמרו בימי יונים נתקיים מקרא זה שהערימו
סוד על ישראל אמרו בואו ונחדש עליהם גזירות עד שיבעימו באלקיהם
ויאמינו בע"ז שלנו עמדו וגזרו כל בן ישראל שעושה לו בריח או מסגור
לפתחו ידקך בחרב וכל כך למה כדי שלא יהא לישראל כבוד ולא רשות
שכל בית שאין לו דלת אין לו כבוד ולא צניעות וכל הרוצה ליכנס יכנס
בין ביום ובין בלילה כיון שראו ישראל עמדו ובטלו כל דלתות בתיהם
ולא הי' יכולין לא לאכול ולא לשתות ולא לשמש ממותיהם בשביל גנבים
ולסטין ופריצי יונים ולא רואין שינה בעיניהם לא יום ולא לילה ונתקיים
עליהם מקרא שכתוב ופחדת יומם ולילה אמרו לפני הקב"ה רבוננו של
עולם כמה אנו יכולים לסבול אמר להם בעון מזוזה אלא אעפ"כ רוחה
תמצאו בגזירה זו והי' ישראל שרויין בלא דלתות ואין לך דבר מעביר
רעות מעלה מעלה כדלת שנאמר לך עמי בא בחדריך וגו' ועמדו בגזירה
זו ג' שנים כיון שראו יונים שעמדו ישראל בגזירה ולא נכשל אחד מהם
בשום דבר רע עמדו וגזרו עליהם גזירה אחרת והעבירו קול כל אדם
מישראל שיש לו שור או שה יחקק על קרניו שאין לו חלק באלקי ישראל
וכל כך למה כדי שלא יאכלו ישראל בשר ולא חלב ולא גבינה ולא יהא
עליהם חרישה אמרו יודעים אנו שאין יכולין לעמוד בגזירה זו כיון ששמעו
ישראל כך נצטערו צער גדול אמרו חס ושלום שנכפור באלקינו עמדו
ומכרו בהמתן בין מהורה בין ממאה והי' ישראל מהלכין רגלים ועליהם
נתקיים ראיתי עבדים על סוסים אמר להן הקב"ה בעון שמנעתם עצמיכם
מעלות שלש רגלים ולהקריב קרבנות וליתן מתנות כהונה לכן נתקיים
עליהם שורך מבוח לעיניך אלא אעפ"כ רוחה תמצאו בגזירה זו והי'
הצביים ואיילים וכל מיני עופות מהורים באים ונכנסים לבתיהם של ישראל
לפי שהי' ישראל בלא דלתות ובאין ישראל ותופסין ושוחטין ואוכלין בשר
ונותנין שבח להקב"ה ואמרו ברוך הוא שהפר עצת אויבינו למובה שאלו
הי' דלתות לבתים האיך היתה כל צידה נכנסת אצלנו השיבם הקב"ה
אתם חסרתם על כבודי ולא כפרתם בי אף אנכי זמנתי לכם צידה וכיון
שראו יונים שעמדו ישראל בגזירה זו עמדו וגזרו כל מי שאשתו הולכת
למבילה ידקך בחרב וכל הרואה אותה הרי לו לאשה ובניה לעבדים כיון
שראו